

Even uw aandacht...

Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.

Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.

Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.

Veel leesplezier!

IT'S NOW OR NEVER
(It's Now or Never)

Een klucht in twee bedrijven

door

Miles Tredinnick

Vertaling : Martine Deboosere

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen
2016
Nr.1988

P E R S O N A G E S

(3 dames - 4 heren)

TOM Weals

ALICE Martin

CHRIS Clerckx

LYDIA

"ELVIS"

ELLEN Bos

Inspecteur OLVEIRA

Het stuk speelt zich af in een villa ongeveer 15 km van Marbella in Zuid-Spanje.

T I J D

EERSTE BEDRIJF

Eerste scène: late voormiddag van een dag in augustus

Tweede scène: namiddag van dezelfde dag

Derde scène: avond van dezelfde dag

TWEEDE BEDRIJF

Dezelfde avond. De actie loopt door.

*E E R S T E B E D R I J F**E e r s t e s c è n e*

De woonkamer van de villa van CHRIS CLERCKX in Zuid--Spanje, niet ver van Marbella.

RECHTS VOOR klapdeurtjes in saloonstijl naar de keuken; in de keuken kan je een koelkast zien staan. RECHTS ACHTER bevindt zich de deur van slaapkamer 1. Daarnaast slaapkamer 2; in slaapkamer 2 kan je de hoek van een bed zien. Verder RECHTS nog een ingemaakte kast. CENTRAAL de voordeur. Voor deze vier deuren (slaapkamer slaapkamer 1, slaapkamer 2, ingemaakte kast en voordeur) is er op de scène een niveauverhoging. Boven de ingemaakte kast is er een raampje. Naast de voordeur aan de andere kant, CENTRAAL LINKS, bevindt zich een raam met aan de buitenkant houten luiken, die dicht zijn. Vlak onder dit raam staat een aquarium, groter dan normaal. Het is vol water en je moet de indruk hebben dat er vissen en planten inzitten. Verder zien we een kleine nis met een raampje: daarin staat een barmeubel. Dan, LINKS ACHTER, de deur naar de badkamer. LINKS VOOR is er een glazen schuifdeur die uitgeeft op een kleine patiotuin buiten. Aan de buitenmuur zie je klimplanten hangen en veel groen, enz. Ten slotte is er LINKS VOOR nog een raam dat uitkijkt op het dorp en het strand niet veraf.

De villa heeft iets koels meditteraans over zich en het meubilair bestaat uit een canapébed, op dit moment nog niet uitgeklast, een bijpassende fauteuil en een salontafel. Een schrijftafel met laden en een stoel.

Op de schrijftafel een draadloze telefoon, eronder een papiermand.

Naast de voordeur hangt een spiegel en naast de canapé staat een lamp. Hier en daar zie je cactussen en vazen met bloemen staan en natuurlijk hangen er schilderijen aan de muren. Een driepoot-statief voor een verrekijker, zonder verrekijker, staat bij het raam LINKS VOOR.

Als het doek opgaat is het laat in de voormiddag van een dag in augustus. De kamer is leeg en vredig. Dan wordt de rust ruw verstoord door het geluid van een auto die gierend remt buiten op de oprit. We horen een woedende Spaanse taxichauffeur vloeken (af). Direct daarop horen we autoportieren wild dichtslaan en doodringende claxongeluiden voor hij wegrijdt.

Boven het lawaai uit horen we de stem van TOM WEALS.

TOM (af): En voor jou hetzelfde, maat, en korte armpjes!!!
("Van hetzelfde laken een broek, maar dan nog erger")
(Hij belt aan de voordeur. Een korte stilte, dan opnieuw gebel, nerveuzer. Dan horen we weer de stem van TOM.)

(af) Chris? Ben je daar?

(Geen antwoord. TOM belt nog 'ns.)

(af) We zijn hier, Chris. Tom en Alice. We hebben je niet gezien op de luchthaven.

(Nog altijd geen antwoord.)

(af) Ik begrijp er niks van.

ALICE (af): Hij zal niet thuis zijn.

TOM (af, sarcastisch): Goed opgemerkt, Sherlock Holmes.

ALICE (af): We kunnen hier moeilijk de hele dag blijven staan. Doe de deur open, Tom.

TOM (af): Die is op slot, Alice. We zijn aan de Costa del Sol. Er zijn hier meer misdadigers dan in Elewijt.

ALICE (af): Doe ze open!

(TOM wrikt aan de deurknop. Er zit geen beweging in.)

TOM (af): Ik heb het gezegd.

ALICE (af): Klim dan door dat raam.

(Het bovenste stuk van TOMs hoofd verschijnt onder aan het raampje RECHTS.)

TOM (af): Dat is te hoog.

ALICE (af): Probeer dan dat.

(TOMs hand verschijnt aan het raampje LINKS.)

TOM (af): Daar kan ik niet door.

ALICE (af): En dat dan?

(Er is veel tumult en dan vliegen de luiken open van het raam boven het aquarium. TOM steekt zijn hoofd erdoor. Hij kijkt links en rechts en besluit naar binnen te klimmen. Met grote moeite hijst hij zijn lichaam door het raam, draait zich om en laat zich in de kamer zakken. Eén van zijn voeten komt meteen in het aquarium terecht.)

TOM: Aaaah!

(Hij kijkt naar beneden en ziet wat er gebeurd is. Hij haalt zijn druipnatte voet eruit en vloekt om zijn tegenslag.)

Verdomme! Wat een stomme plaats om vissen te zetten.

(TOM is een knappe man van in de veertig. Hij heeft een "Elvis Presley" basebalpet op en is sportief gekleed in een "Elvis" T-shirt, bomber jacket (met wol gevoerde vliegeniersvest), zwarte broek en gym-schoenen. Geen twijfel mogelijk over wie zijn idool is!)

(De deur van de patio schuift open en ALICE komt binnen.)

ALICE: Wat is er gebeurd?

TOM (wijst naar het aquarium): Ik ben erin gestapt!

(Ze lacht.)

(ALICE MARTIN, de verloofde van TOM, is een mooie vrouw van in de dertig maar haar eigenaardige manier van doen à la Mills and Boon doet haar ouder lijken, en ook haar Damartkieren en haar ouderwetse opvattingen over sex.)

(Daarbij komt nog dat ze geen zier om Elvis Presley geeft.)

ALICE: Ik ben langs de tuin binnengekomen.

TOM: Ik moet tegen Chris zeggen dat hij vergeten is die deur op slot te doen. Iedereen kan hier zomaar binnen.

(Hij doet de voordeur open en zet hun bagage binnen, twee grote valiezen.)

ALICE (tuurt in het aquarium): Een geluk dat er geen piranha's inzitten of je had geen voeten meer. Ze zijn mooi, hè?

TOM: Als jij het zegt.

(Hij doet zijn schoen uit en giet de rest van het water in de visbak.)

(NB: De schoen is geprepareerd.)

ALICE: Ik heb altijd een aquarium gewild. Da's heel rustgevend om naar te kijken. Misschien kunnen we er één kopen?

TOM (niet al te happig): Ik weet niet, Alice. 't Is Chris z'n hobby. Hij is naturalist.

ALICE: 't Was maar een idee. (Ze gaat weg bij het aquarium en kijkt rond.) Een toffe villa, hè? Ik ben benieuwd naar het strand. Die taxichauffeur zei dat het heel bekend is.

(Tijdens het vervolg kijkt ALICE in de keuken en de 2 slaapkamers.)

TOM: Zwijg me over die taxichauffeur. Dat was de onbeleefdste man die ik ooit gezien heb.

ALICE: Je had hem gerust moeten laten.

TOM: Ik heb hem alleen maar gezegd dat hij trager moest rijden. Hij reed als een gek.

ALICE: Ze rijden hier graag hard.

TOM: We zaten al bijna in Afrika!

(ALICE gaat naar het raam LINKS VOOR en kijkt naar buiten.)

ALICE: 't Is echt een romantisch idee van jou om hier te komen trouwen. 't Is zeven jaar geleden dat ik je hier in het dorp ben tegengekomen op de markt.

(Hij komt naast haar uit het raam staan kijken. Een romantisch moment.)

TOM: Morgen zeven jaar.

ALICE (glimlacht teder als ze eraan terugdenkt): Ik had juist verse vis gekocht.

TOM: Ja.

ALICE: Ik kampeerde met mijn beste vriendin Sandra en jij was op één van die pikante "Club" vakanties. (Ze geeft hem een veelbetekenende blik.) Weet je nog?

TOM (met een machogrijns): Oh ja.

ALICE: Hoe heette het ook weer?

TOM: De Zuidbrabantse Caravan club.

ALICE: Juist. En je was in panne gevallen op de markt.

TOM: Ik was niet in panne gevallen, Alice. De sleepkabel was kapot en ik kreeg hem niet gerepareerd.

ALICE (lacht): Ah ja.

TOM: Ik had zo lang gespaard voor die vakantie en waar is het op neer gekomen? Twee weken naast een stinkende visboer.

ALICE: Trek het je niet aan. (Ze pakt zijn arm stevig vast.) Ik ben er blij om, anders was ik je nooit tegengekomen. En hier zijn we dan terug. En nog wel in zo'n mooie villa. Beter dan mijn ouwe slaapzak.

TOM: Dat is alleen maar mogelijk omdat mijn maat Chris ze aan ons verhuurd heeft voor niks. Hij heeft die villa al drie jaar. Verdient slijk als loodgieter.

ALICE: Gelukzak.

TOM: Ik versta niet waarom Chris niet op de luchthaven was. Dat was toch de afspraak. Om ons de sleutels te geven voor hij terug naar Brussel vloog.

ALICE: Misschien is hij het vergeten?

TOM: Dan ken je Chris niet. Hij is heel stipt. Hij wil ons persoonlijk zien om zeker te zijn dat er geen probleem was met de vlucht.

ALICE: Om zo snel mogelijk een oplossing te vinden?

TOM: Nee, om zo snel mogelijk een nieuwe huurder te vinden. Hij staat altijd klaar om iets bij te verdienen. (Bezorgd.) 't Is heel eigenaardig dat hij er niet is.

ALICE: Maak je niet ongerust. Er is zeker een perfect logische uitleg voor. We gaan 'ns naar de tuin kijken.

(Ze gaan allebei af door de schuifdeur.)

(NB: De acteur die TOM speelt kan nu zijn natte sok en schoen vervangen.)

(Korte stilte en dan komt CHRIS CLERCKX uit de ingemaakte kast, die hij als donkere kamer gebruikt. We zien het blauwe licht. CHRIS is ongeveer even oud als TOM en heeft een sportief bruin kleurtje. Hij draagt een short, een oranje hemd en sandalen. Aan zijn nek hangt een grote gouden medaillon. Hij heeft een walkman op en is duidelijk helemaal in de sfeer van de muziek van zijn bandje.)

CHRIS (zingt): "Baby, Baby, Baby..."

(Hij heeft een paar natte zwartwitfoto's in zijn handen die hij net ontwikkeld heeft, en brengt ze naar de badkamer, waar hij ze wil ophangen om te drogen. Hij doet de deur van de badkamer dicht. TOM en ALICE komen terug op uit de patio.)

TOM: Groot is het niet.

ALICE: Wat had je verwacht? Het Park van Laken? 't Is ideaal om te zonnen.

TOM: Ja, als we 't ieder om beurt doen. Toch spijtig dat er geen zwembad is. Dan konden we 's nachts naakt gaan zwemmen.

ALICE (ontzet): Absoluut niet! Ik kan er niet tegen als mensen naakt rondparaderen, dat weet je maar al te goed. Ik weet nog die keer dat je me hebt meegetroond naar dat nudistenstrand in Blankenberge. Het was walgelijk.

TOM: Ik wist niet dat het een nudistenstrand was! Ik was even verbaasd als jij toen die man kwam vragen of we zijn balletje gezien hadden.

ALICE: 't Is al goed. Iets fris om te drinken?

TOM: Goed idee.

(Ze gaan de keuken binnen. We kunnen ze zien door de klapdeuren terwijl ze drankjes klaarmaken met ijs uit de koelkast, enz. CHRIS, nog altijd met zijn walkman op, komt uit de badkamer zonder foto's en gaat terug de ingemaakte kast in. Hij weet niet TOM en ALICE er zijn, en zij weten niet dat hij er is.)

ALICE: Vanwaar ken jij die Chris eigenlijk?

TOM: Eerst waren we pennevrienden. Dan hebben we elkaar 'ns gezien op die Elvis-Conventie in Brussel. Je weet nog wel, het was de eerste keer dat ik je meegenomen had.

ALICE: En de laatste keer. (Afwezig) Ik kan hem me niet meer herinneren.

(CHRIS komt uit de ingemaakte kast met nog andere natte foto's en brengt ze naar de badkamer.)

TOM: Hij droeg een zonnebril en hij had een vetkuif.

ALICE: Jullie hadden allemaal een zonnebril en een vetkuif.

TOM: Ja, maar hij sprong op de scène en hij zong "All Shook Up". Hij maakte zich onsterfelijk belachelijk. (Lacht als hij eraan terugdenkt.)

ALICE: Ik dacht dat jij dat was.

(CHRIS komt uit de badkamer; hij loopt nog altijd te swingen op de muziek van zijn walkman. Hij verdwijnt in de ingemaakte kast en doet de deur achter zich dicht. TOM en ALICE komen uit de keuken met hun drankjes.)

TOM: Ik zong "I'm Leavin'". Je weet nog wel.

ALICE: Oh ja. En toen viel je van de scène.

TOM (negeert het): Chris is altijd heel trouw geweest.

ALICE: Waarom? Heeft hij je toen naar het ziekenhuis gebracht?

TOM: Niet aan mij. Aan de King, Alice.

ALICE (kent dat liedje uit haar hoofd): Begin niet met die onzin, hè.

TOM: Dat is geen onzin.

ALICE: Natuurlijk. Elvis Presley leeft niet meer.

TOM: Jawel. (ALICE lipt de volgende zin van TOM mee. Ze heeft het al zo dikwijls gehoord.) In de harten en oren van miljoenen van ons.

ALICE: Ik begrijp niet waarom je daar altijd over begint. Hij was toch maar een zanger.

TOM (woedend): Maar een zanger? De beste zanger van de wereld! De beste showartiest van de wereld! Zoals hij bestaat er geen tweede.

ALICE: Nog een geluk!

TOM (veelbetekenend): Ooit zal je hem naar waarde schatten, Alice. Het is iets dat moet groeien. Dat komt nog. (Hij gaat op de canapé zitten.)

ALICE: Ik betwijfel het. (Ze gaat naast hem op de canapé zitten.) Luister, willen we Elvis nu 'ns vergeten? (Ze zet zijn Elvispet af.) Asjeblief.

TOM: Okee schatje.

ALICE: Ik zou heel gelukkig zijn met twee "Elvis-loze" weken.

TOM: Afsproken.

ALICE: Beloof je 't?

TOM: Ik beloof het.

ALICE: Want ik waarschuw je Tom als je zo door blijft zeuren over Elvis, dan zit ik op het vliegtuig nog voor jij kan zeggen...

TOM: "Return to Sender". (Legt zijn hand op zijn mond.)
Oeps!

ALICE: Dat is de laatste keer. Nu, de kerk in Marbella, dat is toch geregeld, hè?

TOM: Jep. Morgen om halfelf zetten wij onze handtekeningen in het boek.

ALICE: Ik hoop het, want anders eindigen we in het "Guinness Book of Records" voor de langste verloving ter wereld. Zeven jaar is lang.

(Hij zet zijn glas op de salontafel en slaat zijn arm om haar heen.)

TOM: Wij zijn ten minste zeker dat we bij elkaar passen.

ALICE: Ja, en ik denk op alle gebied.

TOM: Wel, bijna op alle gebied. (Hij kust haar en geraakt opgewonden. Zij trekt zich weg.)

ALICE: Als jij denkt wat ik denk dat jij denkt...

TOM (gretig): Ja?

ALICE: Stop er dan mee.

TOM: Maar Alice....

ALICE: Nee. Vannacht is het de laatste nacht dat ik alleen slaap. (Glimlacht.) Morgennacht mag je me laten zien waar je al zeven jaar van gedroomd hebt.

TOM (speels): 'k Kan niet meer wachten.

ALICE: Potverkoffie! Mijn trouwkleed! Ik moet het uitpakken of het is verkreukt.

(Vlug doet ze haar valies open en haalt er een verschrikkelijk gekreukte witte trouwjurk uit.)

Oh nee!! Het is naar de vaantjes. Kijk hoeveel kreuk-
ken!

TOM: Hang het op een kapstok. Ik ben zeker dat ze eruit
gaan.

ALICE: Ik zal 'ns proberen met mijn reisstrijkijzertje.

(Ze neemt het kledingstuk en haar valies en loopt snel af in
slaapkamer 2. Zodra ze de kamer uit is, doet TOM zijn
valies open en controleert iets wat erin zit. We zien
niet wat het is. Na een paar seconden doet hij ze
dicht met een voldane uitdrukking op zijn gezicht.)

(Plots komt CHRIS uit de ingemaakte kast. Hij ziet TOM
en doet onmiddellijk zijn walkman af. Hij spreekt met
een dialectaccent.)

CHRIS: Tom, mijne maat!

TOM: Chris. Ik ben blij dat ik je zie.

(Ze voeren een uitgebreide "Elvis"-begroeting uit.
Schudden met de heupen, stulpen van de lippen en
misschien de beroemde Elvis- "splits" - benen naar
weerszijden horizontaal op de grond. Het moet heel
normaal en vlot gaan, want ze doen dat regelmatig.)

CHRIS: Wanneer zijt ge aangekomen?

TOM: Een paar minuten geleden. Maar waar...

CHRIS (Kijkt op zijn horloge): Miljar! Nu ben ik toch wel uw
vliegtuig vergeten zeker! Sorry maat. Miserie gehad om
een taxi te vinden?

TOM: Nee, maar veel miserie gehad eens dat ik erin zat.
Waar zat je?

CHRIS: In mijn "donkere kamer". Foto's ontwikkeld. 'k Heb u
zelfs niet horen aankomen. (Hij neemt zijn walkman en

legt hem in een lade van de schrijftafel.) Sorry, maat, echt. De tijd vergeten.

TOM: Da's niet erg.

CHRIS: En daarvoor heb ik een uur gezocht naar een winkel waar ze videocamera's verhuren.

TOM: Om onze trouw te filmen? Da's vriendelijk dat je daaraan gedacht hebt, Chris.

CHRIS (onzeker): Oh, uw trouw? Natuurlijk. Ik was vergeten...

TOM: Ik niet. "It's now or never". (Hij stopt abrupt in de hoop dat ALICE hem niet gehoord heeft.) En je raadt nooit wat ik bij heb.

CHRIS: De ring?

TOM (negeert het): Je zal versted staan.

CHRIS: Doe me versted staan.

TOM: Trek je ogen open.

(Hij doet zijn valies open en neemt er een kapstok met een wit Elviskostuum uit: een jumpsuit met hoge kraag, afgezet met stras, breeduitlopende broekspijpen.)

CHRIS (onder de indruk): Wow!!

TOM: Wat denk je ervan? Een perfecte kopie van het origineel van Las Vegas. En ik heb de pruik, bakkebaarden...alles.

CHRIS: Sjiek!

TOM: Alice weet van niks.

CHRIS: Alice?

TOM: Mijn verloofde. Morgen ga ik haar verrassen. Ze is niet echt weg van Elvis maar dat zal haar wel van gedachte doen veranderen, ik weet het zeker. Eigenlijk zou ik het beter verstoppen. Het moet een verrassing blijven.

CHRIS: Ik zal het in mijn donkere kamer hangen. Daar zal ze niet komen. (CHRIS neemt het kostuum en hangt het in

de ingemaakte kast.) Voilà. (Doet de deur dicht.)
Kei-veilig.

TOM: Merci.

(CHRIS legt zijn hand op TOMs schouder en leidt hem voorzichtig naar de canapé; ze gaan allebei zitten.)

CHRIS: 't Probleem is, er is iets tussengekomen, Tom.

TOM: Eh?

CHRIS: In verband met de villa.

TOM: Maar je had gezegd dat we ze mochten hebben voor onze trouwreis. Wat kan er nu tussenkomen?

(Reactie van CHRIS.)

CHRIS: Wel, ik ga niet terug naar België. Nu toch nog niet.

TOM (ongerust): Je gaat toch niet zeggen dat we hier niet mogen logeren? Want Alice en ik kunnen ons iets anders niet permitteren. Een job bij een traiteur is niet te vergelijken met een job als loodgieter, hè. Jullie kunnen met geld gooien.

(CHRIS kijkt bezorgd.)

CHRIS: Nee, voor de villa is er geen probleem. Die is van u.

TOM: Gelukkig.

CHRIS: Maar het zou kunnen dat ik hier ook ben.

TOM: Wat? Dan krijgt Alice iets.

CHRIS (wuift het weg): Ik zal gaan maffen in het tuinhuisje. D'r is gewoon iets tussengekomen dat moet opgelost worden 'as soon as poss.'

TOM: Wat dan?

(Er is een stilte terwijl CHRIS de situatie afweegt.)

CHRIS: Dat gaat zo niet. Ik moet het tegen iemand kunnen zeggen.

TOM: Wat moet je kunnen zeggen?

CHRIS: Het ongelooflijkste dat er kan gebeuren is gebeurd.

TOM (verliest zijn geduld): Blij dat te horen. Wel, zeg dan wat het is?

(CHRIS kijkt links en rechts om te controleren of er niemand staat af te luisteren.)

CHRIS (bijna fluisterend): Ik denk dat ik hem gevonden heb.

TOM: Goed, goed...wie?

CHRIS: The Man.

TOM: Hoezo, The Man?

CHRIS: De King.

TOM: De koning? Welke Koning? De Koning van Spanje? Ik dacht dat die deze tijd van het jaar altijd op Majorca was. Pootje baden met Boudewijn en Fabiola.

CHRIS: Nee! De King.

(Een ogenblik stilte terwijl TOM z'n frank valt.)

TOM: Elvis? Je wilt toch niet zeggen Elvis?

(CHRIS knikt.)

Hoe wil je zeggen, je hebt hem gevonden. We hebben hem allemaal gevonden. Ik heb het licht gezien toen ik op m'n transistortje "Teddy Bear" hoorde.

CHRIS: Nee. Ik wil niet zeggen dat ik zijn muziek ontdekt heb. Ik wil zeggen dat ik hem heb...gevonden. In levende lijve. Dat ik hem heb gezien.

TOM (staat verstomd): Gezien? Wat zeg je nu? Is er een heruitzending van zijn films op de Spaanse televisie?

CHRIS: Nee! Hij is niet dood.